

Elephas et culex Iaderae, anno MDX. Quomodo
vituperaverit magister Nardinus Celineus
magistrum Palladium Fuscum.

Neven Jovanović
neven.jovanovic@ffzg.hr

Universitas studiorum Zagrabiensis

Spalati, a. d. XIII Kal. Mai. a. U. c. MMDCCCLXVI

- 1 Praefatio de similitudine et identitate
- 2 Duo magistri: Nardinus Celineus et Palladius Fuscus
- 3 Codex Auximensis
- 4 De Palladii furto
- 5 Auctores in rixa
- 6 Peroratio

Petrarcha Bocatio

sum qui aliorum scriptis non furtim sed precario uti velim
in tempore, sed dum liceat, meis malim; sum quem similitudo
delectet, non identitas, et similitudo ipsa quoque non
nimia, in qua sequacis lux ingenii emineat, non cecitas non
paupertas

Petrarcha fam. 22, 2, Iohanni de Certaldo [= Iohanni
Bocatio], mense Octobri 1359, de suo carmine bucolico
(1346-1348, usque ad 1366)

Petrarcha Bocatio

Est decima pastorii carminis Egloga, cuius quadam in parte ita scripseram: *solio sublimis acerno*: postmodum vero dum relegeretur attendi simile nimis esse Virgiliano carmini. Ille enim ait in septimo divini operis: *Solioque invitat acerno*. Mutabis ergo, et loco illius pones ita: *e sede verendus acerna*: omnino enim acernam esse sedem volui Romani Imperii, cum equus Troiani excidii apud ipsum Virgilium sit acernus; ut sicut in theologicis lignum humanae prius causa miseriae post salutis, sic in poeticis non modo lignum idem genere, sed arbor eadem specie sit redivivi Imperii materia quae ruinae fuit. Habes intentionis meae summam nec opus est pluribus.

Petrarcha fam. 22, 2, Iohanni de Certaldo [= Iohanni Bocatio], mense Octobri 1359, de suo carmine bucolico (1346-1348, usque ad 1366)

Mai no niedrino le mie luci asturte
¶ e elle more ouer amor par che ffauille

Vergine bella d'xe di sol iestita
piacesti si dente sualua a scote
Mano son come i' sengiuauit
Coronati vistelle al somo sole
Amor mispige aci dite pnde
7 dicolm dumado in espose

Nora doni et bongra pianto! collona tien mui per fiera da cui
che de bestiata puer molto me lodo. mi dogtiorum del papa oude fu tardo
Le pugne et al mio lode - e uno i' gretia - colpiva resellando
Bony flower et qdo i' dico nolo: c' pugno che mui pass i' dure gne

FRANCESCO PETRARCA, 1304-1374

Facsimile: autograph rough draft copies of poems from the *Canzoniere*

On paper and parchment

Italy, 14th century

Vatican Library, Cod. Vat. lat. 3196 (top), and Cod. Vat. lat. 3195

Anxiety of Influence

Harold Bloom, **The Anxiety of Influence: A Theory of Poetry**,
1973.

Palladius Fuscus

Palladius natus est Paduae c. 1450, mortuus Capodistriae (hodie Koper, Slovenija), 1520.

Edidit commentarios in Catullum Venetiis 1496.

Chorographiam scripsit *De situ orae Illyrici*, in lucem editam Romae, a. 1540.

Docebat Tragurii (Trogir), fortasse Sibenici (Šibenik), Iaderae (Zadar, ubi morabatur 1493-1516; ab anno 1511. ibi est cancellarius criminis).

Amicus erat Coriolani et Aloysii Cippici, Traguriensium; epistulas misit Marco Antonio Coccio Sabellico Veneto.

PALLIUS FVSCVS IUVENI CLARISSIMO LAVENTIO
BRAGADENO PATRITIO VENETO FELICITER

MVer per ab amicis exoratus Laureti Iuuenis optime & in nostris studiis eminētissime ut cōmētarios quos in Catullū pridem scripsi: iā emitterē: diu multūq; cogitauit: cui eos potissimū dēcarent. Verum cū mihi multi occurrerēt: qui hoc munere quātulūm cūq; sit: dignissimi uice diderent: nemo tamen oblat⁹ est: qui te dignior uifus fit. Meminerāt: n̄ te nostras literulas ītemp̄ plū timi fecisse: ex quo p̄stantiae tuae mea q; omnia libentissime dedicauit: ut ego quoq; illis ann̄is meritor: qui te ob generis splendorē eximiāq; eruditioñē admirati: amant: colunt: & uenerātur. Occurrebat præterea alium neminē Catulli poetas: proculdubio elegantiissimi lectōe adeo delectari. Ut qui i hoc scribēdi genere eū unum securus carminis argutia atq; lepore ipsum nobis mirifice effingas. Sed laudes tuas tunc pro in genii mēl mediocritate recensere destinaui: cum alios quos in Pliniū lūnioris ep̄stolas scribere coepi: cōmentarios tibi perfecero. Interea hos per leges ita tamen ut in ip̄sis priusq; impressoribus tradantur: si quid deesse uifum fuerit: id contnuo addas: si super cōfessiōne detrahgas: nec minus audacter deleas: si quid perperam uel somnulose a nobis dicatur: ut tua diligentia quam etiam rebus minimis adhibere soles: la manus hoīium q; emendatissimi ueniant. Vale. Patriæ ornamentum.

Viri clarissimi Donati Ciualelli in Palladii
Fusci Cōmentarios Endecasyllabon.

Si quis per tenebras Catullianas
Securos cupit explicare gressus:
Hic mox Palladium meum sequatur
Claras lampadas & faces ferentem
Non sic semita claruit per orbem
Quārenti, cereri abditam rapinam:
Vt docti tenebræ nitent Catulli
Claras Palladio faces ferente,

Nardinus Celineus

Nardinus natus est Maniaci (Maniago) in provincia
Foroiuliensi, fortasse c. 1450.

Iaderae docebat ab 1508, Utini c. 1528.

Carmina, orationes et epistulae eius in codice manuscripto
servantur.

Pauca tantum typis vulgavit.

P. Nardinus Maniacus Poeta Domico
Palladio Sorano. S.D.

DOn te fugit scio Palladi multos olim Soranos
diuersis temporibus in omni uita nobilitatos.
Vnūue inter cæteros Valeriu Poetā summope fami/
geratū. Qui primus de deo maximo uera cōmenta/
rus est. Atq; ob id creditus ab impiorum manibus in
crucem sublatus. Quē Terentius Varro testē in suis
libris & citat & nominat. Immo tā sāpe quā libéter.
Proh dolor sicut alia bona. Sic huius opa inconstan/
tia & malignitate seculorū incuria & ignorantia mō/
taliū intercidere. Nō sine graui iactura humanitatis.
Tu tamen hoc licet imensum detrimentū nouis editis
carminibus recuperasti. Legimus enim tuos Epicos:
Elegos: Hendecasyllabos tali uarietate distinctos. Ut
ad effingendum solertissimi cuiusq; Poetæ ingenium

Ad Triphonem Bizantium sacer:

SIc ego te: Pylades ueluti dilexit Orestem:
Sum Pylades: at tu sis Agamennonides.

Ad. P. Nardinum Maniacum

Poetam Insignem.

Optarem liquidas gustasse Aganippidos undas:
Musarumq; choros conciliaffe mihi.

Optarem Daphnem nostro admouisse labello:
Iufusamq; animam dulcis Homere tuam.

Quo possem meritis uestros extollere cantus
Carminibus: tanta dignaq; laude loqui.

Smyrna silere potes; sileas quoq; Mantua; maius
Nescio quid uestris uatibus exoritur.

Tersius hic condet miserandæ prælia Troiæ:
Castraq; Gallor; Romulidumq; manus.

Tuq; superba nimis deponas Corduba fastus:
Cedat & Anneus: tuq; Lucane tace.

Amphitrioniadem melius: mensamq; Thiestis:
Et ciuile nephas: Hyppolitumq; caner.

Opera Nardini in codice manuscripto

1508. Quędam opera Publia Nardini Celinei Foroiuliensis.
Poetica.

M. D. XX. XI. Kl. Mai. P. M. S. IADREN.

(a. d. XI Kal. Mai. = Parilia = 21. Aprilis)

MS Auximi (Osimo)

Biblioteca Istituto Campana, ms. 18. L. 13

Giuseppe Praga ante a. 1945 notitiam de MSto habuit, sed non
publicavit

Lorenzo Calvelli a. 2003 notitiam publicavit

Sandra Ivović a. 2010 MStum photographice depinxit

1508.

medī Opera: publicē Nardini celiaci forensibus

Poetica

ms. C. 1500

YMDXX^e XIe KL^e MAII^e
PMS IADREN

Opera Nardini in codice manuscripto

In codice Auximensi sunt Nardini opera varia numero 65. Insunt e. g. Carminis de bello Gallico libri II (de bello regis Caroli VIII in Italia a. 1495); oratio apud pontificem Iulium II (pontifex erat 1503-1511).

Nardinus ad Iadrenses plures scripsit, qui erant e familiis Soppe, Detrico, Ciprianis, Gallelo, Benja, Grisogono.

Scripsit etiam ad capitaneos Iaderae Venetos Bernardum Bondumerium (1507-1508), Leonardum Michaelem (1511-1512), Augustinum Mulam (1515-1516).

Scripsit etiam ad Heliam Tolimerium (Ilija Tolimerić), poetam et magistrum Sibenicensem, ad Heliam Lampridium Cervinum poetam et magistrum Ragusinum (Ilija Crijević, Dubrovnik).

Nec vndeſtano regi eum preferat ipſam.
Aloysius lysis, cuius ex ora premis.
- palladius frater iudeo-p. n.

Rox egde felix quod laudare mea disti
Ceruini. Et verbis tollis ad ultra suis
Sed magis erit felix Ceruini mea poeta
Hordini eloquio, Carmen ibidem mei
Rox sine Ceruini detis, int' mo sine Culpi
Hordini q̄s Carmine Clavis erit.

T E A D O

J. N. C. (me et somno.)

tempore, quam in quoque cogitum est, quoque in parte imitari voluerunt. Hinc est, quod nulla Europae pars adeo abdita est, ita aduenis infesta, ut in ea *Ragusinos* non inuenias negotiantes. Habant annis superioribus, quum ante Senatus Veneti decretum iure suo, quocunque vellent, nauigare possent, naues amplius trecentas, quas, mercibus onustas, in diuersas orbis partes ad quaestum mittebant: sed longum foret, si omnia commemorare vellem: vnum tamen non praetermittam, quo intelligatur, quanta sit Ragusinorum severitas, et in liberis educandis diligentia: non enim sinunt in sua vrbe ludos esse, nisi literarios; si gladiatores, saltatoresue accesserint, subito eiciuntur, ne iuuentus, quam literis duntaxat, aut mercatura vacare volunt, huiusmodi faeditatibus corrumpatur; verum, quum haec proderem, ibi erat *Aelius Ceruinus*, Poeta eminentissimus, cui si priscis temporibus nasci contigisset, (quando more hominum comparatum est, vt veteres scriptores nouis semper anteponantur) ipse profecto cum antiquis Vatibus passim legeretur; tanta est eius in rebus, quas decantat, eruditio, et ea carminis sublimitas.

A Ragu-

Epistulae et epigrammata de furto Palladii

De furto litterario Palladii tractantur epistulae IV et epigrammata V.

Fol. 22r Carmen quem(!) Palladius Fuscus subduxerat
Vergilio et a quibusdam denotatus ut Vergilii est
his verbis contra calumniatorem se excusat et
furtum furto excusat. *Inc.* Non mihi si lingue
centum sint oraque centum

Hęc epistula fuit tradita Chrysogono Cedulino
discipulo domini Nardini et hęc fuit responsua
domini Nardini

Fol. 22v-23v Gratulamur tibi, antiquarie magister, quod
Affranium legeris. Affranium recitasti, Macrobiū
tacuisti.

Epistulae de furto Palladii II

Fol. 23v Responsiua Palladii Fusci Grisogono Cedolino.

Inc. Impudens quid blatteras! Tu, qui adhuc prima ignoras eruditionis elementa, audes mihi detrahere quia usus sum ad redarguendam tuam inscitiam uerbis Macrobiae.

Fol. 24r-26r Responsiua Publii Nardini Celinei Palladio

Fusco. *Inc.* Nescio quo te nomine apellem, siue grammaticista, siue talis es qualis est apud Demosthenem grammatoctyphon; pauca me tibi respondentem audias queso.

Rensuice p. H. C. palladio fusco

Nigro quo Te nō nō appellū sic grāmatista sūm Tali⁹ op̄ glis
vt ap̄t demost̄ hēne⁹ grāmatocyp̄ho p̄m̄ca me Tibj m̄ndet̄ m̄dīng⁹
quiso. Dic̄s me m̄fere vergili⁹ T̄x̄v̄y m̄q adūrsus obtrectat⁹s
a macrob̄o d̄fend̄. Affero q̄d̄ T̄x̄v̄y st̄d̄ q̄d̄ m̄dīng⁹ n̄q d̄c̄
fend̄ me m̄ffir̄m̄ it̄ p̄n̄go. sicut pl̄m̄ affir̄mo Te quonodo de-
fendat̄ m̄m̄m̄ ikl̄liḡn̄. Si d̄fend̄t̄ Macrobius q̄d̄ v̄t q̄m̄ uer̄n̄
se dicit m̄ obtrectatorib⁹ occasiōne p̄beat̄ obtrectat⁹. H̄ic
Macrobiar̄m̄ sensum dyaleticis imp̄itus ⁊ cōm̄ dīnsiōm̄ ign̄s
interpretari nō potes. Num̄ ego Te indoctum & ign̄s p̄nlo
seruit⁹ grati⁹ & apte docebo. Miraris quonodo fieri possit ut n̄ erg.
a Macrobi⁹ T̄x̄v̄t̄ p̄mit̄d̄ l̄ndet̄. Accidet solit̄ h̄c̄ animis
stupidi atq̄ T̄x̄v̄t̄ m̄. En̄ quorū causas ignorāt̄ oia m̄m̄nt̄.
t̄tos aut̄ nihil aliud m̄m̄m̄ q̄d̄ T̄x̄v̄t̄ magis atq̄ magis

Epigrammata de furto Palladii I

De furto litterario Palladii tractantur epistulae IV et epigrammata V.

Fol. 36r Publii Nardini Celinei responsum ad Palladium Fuscum *Inc.* Quid me uituperas decoratum Cesaris lauro / Sum Graia et Latia Tempide cinctus ego.

Fol. 37r-38r Publius Nardinus Celineus Helię Tolimerio *Inc.* Sinistrum fateor sed illud, Heli,

Epigrammata de furto Palladii II

Fol. 38r Palladius Fuscus Nardino Celineo *Inc.* Incedis
tumidus totam, Nardine, per urbem / Hoc solo
quoniam carmina multa facis

Fol. 38r-38v Publi Nardini Celinei responsum *Inc.* Non tu
carminibus doctis nec, Fusce, Camenis / Sed
liuore tumes dum mea scripta legis

Fol. 43r Publius Nardinus Celineus in Palladium Phuscum
Inc. Volgiuagum ingenium felix et ad omnia
promptum / Est illi; quod agit, Mercuriale sapit

Ignarus & subito p̄t̄ Lambinus
Hocq̄ quoq̄ remittit̄ morione
Ad m̄ f̄at̄ redant̄ mij coactim⁹
palladius fūscus Hardino (clīne)
Incedis Tumidus totum mardine p̄ urbem
Hoc solo qm̄ carmin̄ m̄t̄ fr̄at̄
Carmin̄ sunt od̄e fator̄ sed qualit̄ quodā
Fecere in doct̄ memius & bnius

p. N. C. Responsū

Non m̄ carminib⁹ doct̄ nec fuste carmine
Sed limoze tumet dñ mea scripta legi
Quæ bonis si digna p̄nas tue digna manere
Cue mea docta lobors cue tua nemo legi
Orbiliū p̄fres t̄s. f. 1200

Indus elephas culicem non curat

Nardinus Palladio, ep. IV

Ego quum abire uoluero scio quo sim abiturus. Fratres habeo non tales quales fingis nec quales tui esse potuerunt, habeo predia que mihi atque meis abunde alimenta suppeditant. Tu nobilis a limo ne hortulum quidem possides. Dic age spuriet obscurissime ubi fratres tui, ubi patria. Te Patauinum facis. Ego uero, quum essem Patauui, huc uenturus dedita opera diu quesiuui; neminem inuenire potui qui te aut aliquem tuorum cognosceret. O pulchram prosapiam! Postquam huc ueni audiui te in Hystria natum christianisatumque inter barbaros et bubulcos illos qui plurimi in ea regione sunt.

(Cod. Aux. f. 26r)

Musa cacata

Nardinus Palladio, epigr. I

*Quid coruus cycnum? Quid equum deludit asellus?
Aut quid uocalem bubo lacescit auem?
Indoctus docto maledicere, Fusce, laboras
Versibus his quales Musa cacata dedit.*

(Cod. Aux. f. 36r)

Indoctissimus omnium magister

Nardinus Tolimerio, epigr. II

*Capti, credo, tui fuere laruis,
Capti fascinio loquacitatis
Huius uaniloqui fuere ciues
Cum talem tibi pretulere pestem.
Si per compita, si per angiportus
Incedet populo fauente nugis
Et mendatia confutante nullo,
Tum uentosior Eolo riuali
Iactabit nebulo suas ineptas
Vanas litterulas, cacatiores
Quam sint Ocypete ac soror Cyleno*

(Cod. Aux. f. 37v-38r)

Maevius et Orbilius

Palladius Nardino, epigr. III

*Carmina sunt, equidem fateor, sed qualia quondam
Fecere indocti Meuius et Bauius.*

Nardinus Palladio, epigr. IV

*Quę Bauio si digna putas, tua digna Marone
Cur mea docta cohors, cur tua nemo legit?
Orbilium profers et habes in pectore Gallum
Atque sub Orbili Rhemius ore latet.*

(Cod. Aux. f. 38r-38v)

Macrobius

Quisquis es audi obsecro. Prisci illi nunquam satis laudati hunc esse legendi fructum uoluerunt ut ea emulemur quę in aliis probemus et quę maxime inter aliorum scripta miremur in aliquem nostrum usum conuertamus. Quod et nostri tam inter se quam a Gręcis, et Gręcorum excellentes inter se factitarunt. Afranius enim togatarum scriptor non inuerecunde respondens arguentibus quod plura sumpsisset a Menandro: fateor inquit sumpsi non ab illo modo, sed ut quisque habuit, quod conuenire mihi. quodque me non melius facere credidi etiam a Latinis, quia si hęc societas et rerum communio poetis scriptoribusque omnibus inter se exaranda concessa est, cur uitio mihi uertis, si unum Vergilii carmen inter mea posui. Sed qui te in me impulit per pauca legisse uidetur. Verum Indus elephas culicem non curat. (Palladius, Cod. Aux. f. 22r)

Macrobius Saturnalia 6, 1, 2-5

hunc esse fructum legendi, aemulari ea quae in aliis probes et quae maxime inter aliorum dicta mireris in aliquem usum tuum oportuna derivatione convertere, quod et nostri tam inter se quam a Graecis et Graecorum excellentes inter se saepe fecerunt. (...) Afranius enim togatarum scriptor *in ea togata quae Compitalia inscribitur* non inverecunde respondens arguentibus, quod plura sumpsisset a Menandro:

*Fateor, inquit, sumpsi, non ab illo modo,
Sed ut quisque habuit conveniret quod mihi
Quodque me non posse melius facere credidi,
Etiam a Latino.*

Quod si haec societas et rerum communio poetis scriptoribusque omnibus inter se exercenda concessa est, quis fraudi Virgilio vortat, si *ad excolendum se quaedam ab antiquioribus mutuatus sit?*

Vt scribit Pollio

Vitruvii paraphrasis

pulchram responcionem -- Aristophani, summo in omni scientia
uiro, nullo modo accipiendam, qui (ut scribit Pollio), cum
esset unus eorum qui poetarum certamina iudicabant
uidissetque Ptholemeum Egypti regem (ut moris erat) quosdam,
qui maxime populo placuissent, coronaturum, sententiam
rogatus regem admonuit eos non esse poetas sed fures, non
præmio dignos sed grauissima pena mulctandos statimque
prolati ex armariis bibliothecę uoluminibus quae compilata
fuerant fures ipsos fateri coegit effecitque ut unus qui fur
non erat coronaretur, ceteri uero furti condemnati cum
ignominia dimitterentur. (Nardinus, Cod. Aux. f. 23r)

Vt scribit Pollio?

Vitruvii de architectura 7, 6-7

itaque cum ab singulis sententiae sunt rogatae, sex una dixerunt et quem maxime animadvertisunt multitudini placuisse, ei primum praemium, in sequenti secundum tribuerunt.

Aristophanes vero cum ab eo sententia rogaretur, eum primum renuntiari iussit qui minime populo placuisset.

cum autem rex et universi vehementer indignarentur, surrexit et rogando impetravit ut paterentur se dicere. itaque silentio facto docuit unum ex his eum esse poetam, ceteros aliena recitavisse, oportere autem iudicantes non furta sed scripta probare. admirante populo et rege dubitante, fretus memoria e certis armariis infinita volumina eduxit et ea cum recitatis conferendo coegit ipsos furatos de se confiteri. itaque rex iussit cum his agi furti condemnatosque cum ignominia dimisit

Auctores et opera

Praeter Macrobius et Vitruvium: epistulae Phalaridis; Plinii
Maioris naturalis historia (praef. 22); Ausonii cento
nuptialis (praef.); Martialis ep. 1, 66; Phaedri fabula 1,
22. *Et plures alii...*

Peroratio Annos centum et quinquaginta post Petrarcham recepta ubique videbatur regula sive norma de similitudine identitati anteferenda. Omnis ludorum magister et omnis vir bonus auctores antiquos nocturna et diurna manu debebat versare, verum compilare non licebat. Auctorum sententiae aliis verbis proferendae erant, quod suo exemplo ostendit Nardinus cum de Aristophane Byzantio narraret. Eadem regulae valebant Iadera ut Venetiis, in Dalmatia ut in Italia. Sperabat fortasse Palladius Fuscus Iadera furtum suum a nemine cognitum iri; quae spes eum fefellit. Etiam peioris facinoris quam furti arguebat Palladium Nardinus; Patavinus miser non solum Macrobio verba extorsit, sed ipsa ea verba male intellegens non vidit in eis ironiam.

Elephas et culex Iaderae, anno MDX. Quomodo
vituperaverit magister Nardinus Celineus
magistrum Palladium Fuscum.

Neven Jovanović
neven.jovanovic@ffzg.hr

Universitas studiorum Zagrabiensis

Spalati, a. d. XIII Kal. Mai. a. U. c. MMDCCCLXVI